

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿1﴾

ئهی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ئیمه سهر کهوتنیکی ئاشکر امان پیبہ خشیت (مه بهست ری کهوتنه کهی حوده بیبیه که له نیوان پیغمبره صلی الله علیه وسلم قور هیشدا مؤرکرا، به کانی ئهو پهیمانہ له پرواله ری ئیمانداران بوو، به لام ههر ههمووی گهرا به سهر بهرزیی بویان).

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿2﴾

تا خوا له ههمو و گونا هانی رابردوو ئاینده شت خوش ببیت، وه به خشینه کانی له سهرت تهواو بکات، وه بتخاته سهر ریگهی راست و

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿3﴾

تا بهو بونهیه ا سهر کهوتنیکی به هیزو بالات پی به.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿4﴾

ههر ئهو خوایه خوی ئارامی و هیمنی دابهزان دوته سهر دلی ئیمانداران، بو ئه ی که ئیمانیاں دامهزراوترو پتهوتر بکات، سه رای ئیماندار ی و خوناسییاں، بیگومان ههر چی سهر بازانی ئاسمانه کان و

وی ههیه ههر خوا خوی خاوه نیانه، هه می شهو به وام خوی گه
زانایه به هه موو شتیك و دانایه له هه موو کار یكدا.

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿5﴾

(نهمهش هه مووی بوئه ی) تا ئیمانداران له پیاوان و له تان بخاته
ناو به هه شتانیك که جوگه و ربارو به خت و بهبه
کو شک و ته کانیدا ده روات، هاوړی له گهل ژیانی نه مریدا، هه ها
بوئه ی که چاوپووشی له هه لهو گونا هه کانیاں بکات، وه ئه م به لینه
له لایه سته سهر فرازییه کی زور گه ..

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ
دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿6﴾

(له لاشه) نازارو نه شکه نه جهی دوو روو موشریکه کان، چ پیاوان، چ
تانیاں بدات، ئه وانهی که گومانی خراپیاں ده ی خوا ههیه
تاوان و خراپهیاں ههر یه خهی خویاں ده گریت، نه نه خوا نه فرینی
لیکردوون و دوزخهی بو ئاماده کردوون، که سهر نه انجامی کی یه کجار
سهخت و سامناکه.

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿7﴾

ههر چی سهر بازان ههیه له ئاسمانه کان و زه ویدا، ههر خوا خوی
نیانه له ژیر فهرمانی ئه ودان، هه می شهو به وام ئه و خوایه
ست و دانایه.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿8﴾

ئیمه تو مان ره وانه کردووه (ئهی محمد صلی الله علیه) که شایه
رو به ئاگا هینر بیت (بو گرووی میزان).

لْتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿9﴾

تا خه لکی باوهر بینن به خواو پیغمبه کهی، وه پشتیوانی له پیغمبه بکهن و ریژی شایستهی خوی لی بگرن... تهسیحات و ستایشی خ بکهن له به بهیان و عه .

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿10﴾

ئوانهی پهیمان ده ن به تو (ئهی محمد صلی الله علیه) له راستیدا پهیمانیان به خوا خوی داوه.. ستی پیروزو بهتوانای خوا لهسه ستیانه یه (به پشتگیری و یارمهی) جا نه ی پهیمانکه بشکینی و لی پاشگز بیته ، نه لهسه خوی دهکویت، نه ش که پهیمانکه بته سهرو پاشگز نابیته لی، خوی بالادهست نهجرو پاداشتی که ی پیدهبه .

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿11﴾

ئوانهی (له ریکهوتنهکهی حودهیبیه) بهجیمان و بهشداربیان نهکرد کاتیک که زانیان ئیوه به (غزای خهیه رو ن که خوا بهلینی سهرکه ستکهوتهکانی جهنگی پیدابوون) لین: لیمان گهرین با لهگهلان بین.. ئوانهی به یلین له دلپانه (ئوانه راست ناکه) یان بلی: باشه، کی دهتوانیت بهری دهسهلاتی خوا بگریت، نهگهر بیهویت زیانیکتان پی بگهیهنیت یا سودو قازانجیکتان بو پیش بینیت، خو خوا بهتواوی بهئاگیه له کارو کرده کانتان) ئاشکرا بیت، چ نهینی).

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ
وَوَضَعْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿12﴾

بهلکو (واقع ئه یه) برد که ئیتر هرگیز پیغمبه
رداران ناگه پینه بو ناو کس و کاریان و (تیا ده) نه
گومان بردنه له دل و دهر و نتاندا رازینرا بوه، بهراستی گومانی خراب
و ناقولاتان هه هه همیشه هوزو تا قمیکی بیکهک و بی خیر

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿13﴾

هر که سیش باوهری به خواو پیغمبهری خوا نه (نایندهی سامناکه)
چونکه ئیمه سزای دوزمخمان بو کافرو بی باوهران ناماده کردوه.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
﴿14﴾

هرچی له ئاسمانهکان و زهویدا ههیه هر خوا خوی خاوه نیانه، له هه
که سیک که بیهویت خوشده سزای هر که یادت
(ئهلبهته ویستی خوایش بو پاداشت یان سزای هر که سیک به ی
شیاوو شایستهی خویهتی و له بهری دادگه ریدایه)، چونکه
هه همیشه به وام لیخوشبووهو، به رهحم و دلوفانه.

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَعَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذُرُونًا تَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ
اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿15﴾

ئهوانه ی به جیمان و به شداریان نه کرد (له ریکهوتنه ی حوده بیبیه) کاتیک
که بینیان ئیوه (به و غهزای خه بیه رو، که خوا به لینی
سهرکه سهوتی پیدابوون، وتیان:) لیمان گهرین له گه

بین... ئەمانە یانەوئیت ویست و فەرمانی خوا بگۆرن، پێیان بلی: له گه‌ل ئی‌مه‌دا نایهن و ناشیی بین... خوایش هه‌روای فه هه‌روا بریار دراوه، که‌چی ئە ئین: به‌خیلیمان پێده‌به (بۆیه نایه‌لن به‌شدار بین)، نا، وا نیه، به‌لکو ئەوانه که گه (ته‌نها چاویان بریوه‌ته یانەوئیت هه‌ر له دنیا‌دا به‌ر هه‌می هه‌ول و کۆششیان بخۆن).

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمِ أُولِي الْأَرْحَامِ لِيُفِئُوا بِأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ فِي عِلْمٍ خَبِيرٍ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

﴿16﴾

(ئە‌ی محمد! صلی الله علیه) : به‌وانه‌ی که سه‌ر پێچی کردووه له عه به بیابان نشینه‌کان: له ناینده کرین بۆ جه‌نگ له‌گه‌ل قه‌وم و هۆز پێک‌دا که نازاو جه رن، ئەوسا یان دژیان جه‌نگن، یان خۆیان (له ئەنجامی بیرکردنه و تێروانیندا) به‌بی جه بن، جا ئەگه‌ر فه به‌ردار بن، خوا پاداشتی چاکتان پێ به‌خشیت، به‌لام ئەگه‌ر پشت هه‌لکه‌م کو ئەوسا خۆتان به‌شارنه سه‌ر پێچی بکه‌ن، سزایه‌کی پر نیشتان بۆ پیش ده‌هینیت.

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿17﴾

ئەو که‌سه‌ی که کویره یان شه‌له یان نه‌خۆشه، گه‌ناه‌بار نابیت (ئه‌گه‌ر له غه‌زادا به‌شداریی نه‌کات) ئە‌ی که فەرمانبه‌رداری خاوه پێغه‌مبه که‌ی بکات، ده‌یخاته به‌هه‌شتانیکه که جوگه‌و روبا‌رو به خت و کۆشکه‌کانیدا ده‌روات، ئەو که‌سه‌ش که پشت هه‌لکات و خاوی گه سزای به‌ئیش و نازاری ده .

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ
السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿18﴾

بهرآستی خوا رازیی و خوشنوده له
 (ئهی پیغمبه ! صلی الله علیه) له ختهکه خوی
 به یله دلهکانیانداهیه (له نیازپاکیی و دلسوزیی) بهو هویه
 ئارامیی و هیمنیی و ئاسودهیی دابه سهریان، وه پاداشتی به
 (ی) سهرکهوتتیکی نزیك داناه.

وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿19﴾

هه ها بهلینی دهستکهوتی زوری پیداون، له ناینده ستیان دهکه
 ریدهگرن، بیگومان خوا ههمیشهو به سته (بهسه
 خوانه) دانایه (زانیت چ کاتیك سهریان ده).

وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ
 آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿20﴾

خوا بهلینی دهسکهوتی زوری داونهتی، له ناینده که
 ری ده رن، بهلام جارئ نیستا ههر نه ی پی بهخشیون (مهبه
 سکهوتهکانی خهییه) سته خهلهکیشی لی کوتا کردن (مهبه
 یشه که بههوی ریکهوتنهکههی حودهیبیبیه خوی گه له
 بهگزاچوونی موسولمانان دهستی بهسته)، تائه سته
 سهرکهوتنه ببیته نیشانهو بهلگهیهکی بههیز بو ئیمانداران (که خوا یارو
 یاهرو پشتیوانیانه)، هه ها رینموونیتان بکات بو ریبازی راست و
 (له به و پیش بردنی بانگه).

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿21﴾

چهندین دهستکهوتی تریشیان ههیه که ستنان بهسهریدا ناروات،
 بهرآستی خوا خوی چاک به ستهکوتانه زانیت که بهرپوهیه بوتان،
 چونکه ههمیشهو به سهلاتی بهسهر ههموو شتیکدا ههیه.

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلُوا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿22﴾

نهگه هه هاتن، پاشان پشتیوانیک و پشتگیریکیا نه .
پان دژی نیوه جهنگیان بهرپا بگردایه شکان و

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿23﴾

(شکست و ههلهاتنی کافران له جهنگی موسولماناندا) هه م بهرنامه
پاسای خواجه ههر له ، ههرگیز نایبینی بهرنامه و پاسای خوا
گورانی بهسه .

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿24﴾

ههر نهو زاته بوو که سستی بی باوهرانی له به سته (نهیهیشت
به) سستی نیوهشی گرتنه دژیان و (نهیهیشت جه
)، وپرای سهرکهوتنی نیوه بهسهریاندا لهناو جهرگهی مککه
خوا ههمیشهو به وام به کارو کرده تان بینایه.

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْ لَا
رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿25﴾

خو ههر نهوانن که کافرن و ریگهشیان لیگرتن که بگهنه کهعبه
پیروژ، وه نهیهیهیشت نهو مالاتهی که هیبابووتان بو کهعبه به شوینی
خوی بگات، خو نهگهر لهبهر نهو پیاوو نافرته موسولمانانه نهبونایه که
نایاناسن، نه اک پیشیلیان بکهن، به نه زایی توشی نازاردانی نه
موسولمانانه ..نههمش بو نه ی خوی په ردگار نه
کهسانهی که یه (شایسته) بخاته ژیر سایهی سوزو به یی
خویه ، خو نهگه (موسولمان له کافران) جیابونایه له مهککه
بیگومان نیمه سزای بهسوی بیباوهرانمان ده .

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿26﴾

سزادانی کافر هکان لهبر نه یه چونکه مارگیر بیهکی نهفامانه له دل و روونیا ندا ههیه، بهلام خوا نارامیی و ناسودهیی دابهز اندوته سه پیغهمبه کهی و سهر نیمانداران (نیتر دلخوشن به ریکهوتنه کهی بیبیه و سهر پیچی ناکه) خوی گه ش پابهندی خواناسی و پاریزکاری کردن، چونکه نهوان شایستهی نهو بههرهین و مهردی نه ریزه .. دلنیابن ههمیشهو به وام خوا بههموو شتیک زاناو ناگایه.

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿27﴾

وا خهونی پیغهمبه کهی بهراستی و وهك خوی هیناوهتهدی که فه : بهم زوانه به ههموو نارامیی و ناسودهیی که بهویستی خوا دهچنه ناو کهعهی پیروزه (عه به) تاشن یا کورت دهکهنه بیئه ی ترس و بیمتان له ههبیته، جا نه ی نیوه نایزانن خوا دهیزانیته، که جگه له سهر کهوتنی (مککه) سهر کهوتنیکی نزیککی (که گرتنی خهیه) بو بریار داون و، به

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿28﴾

ههر په ردگاری مهز نه که پیغهمبری خوی رهوانه کردوه بو گهیانندی هیدایهت و ریتموونی و پهیامی راست و دروست، تا سهری بخت بهسهر ههموو پهیام و بهرنامهیهکی تردها، خوا خویشی بهسه بو شایه یدان و ناشکر کردنی نهو راستییه.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ
يُعِجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً
وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿29﴾

محمد صلی الله علیه وسلم رهوانه کراوی خوايه، نهوانهش کله
خزمهتیان و (شوینی که) نازاو بههیزن بهسه راندا، وه
بهبه یی و میهره بانن له نیوان خویناندا، دهیانینی سهرگرمی نویژو
خوایه رستین، کرنوش و سوژده به (بو خوی په)، هه
ئاوتیان به ستهینانی رهزامندی و پایه بهرزیه له لای نهو زاته
نیشانهی چاکی و پاکیان له ناوچهونیاندا دیارییه وشیتته له
نهجامی سوژده بردن و خوا په رستیانه له ته تدا، نمونهیان له
ئینجیلیدا وهک روهکیک وایه که له سه چهکه کات و
سه رهینیت، دوی نه چهکه که بههیزو نهستور بییت، قه کهی
خو بگریت و رابوهستیت، نه کشتکار هکان پیی
سهرسام بن و پییان سهیر بییت: (و ن وای پی گهی؟! چون ئاوا خوی
! هه بهو گهشه کردنه خوی گه کافران داخ له دل دهکات، جا
خوی (به سه) بهلینی به ردارانی کرده چاک له : که
لیخوشبوون و پاداشتی گه و بی سنووریان پیبیه .